

ROSALÍA É MUND\AL

TRADUCIÓN DE POEMAS DE “CANTARES GALLEGOS” ÁS LINGUAS DO MUNDO

“AIRIÑOS, AIRIÑOS, AIRES” EN SARDO

*Airiños, airiños, aires,
airiños da miña terra,
airiños, airiños, aires,
airiños levaima a ela.*

Non permitás que aquí morra,
airiños da miña terra,
que inda penso que de morta
hei de sospirar por ela.
Aínda penso, airiños, aires,
que dimpois de morta sea
e aló polo campo santo,
donde enterrada me teñan,
pasés na calada noite
runxindo antre a folla seca,
ou murmurando medrosos
antre as brancas calaveras;
inda dimpois de mortíña,
airiños da miña terra,
Heivos de berrar: “ ¡Airiños,
airiños, levaima a ela!

*Aeredda, aeredda, àera,
aeredda de sa terra mea;
aeredda, aeredda, àera,
aeredda, giughe·mi·nche inche issa.*

Non cunsentas chi mòrgia inoghe,
aeredda de sa terra mea,
ca pesso chi finas morta,
apo a sospirare pro issa.
Pesso finas, aeredda, àera,
chi pustis chi morta so
e in cuddae in su campusantu,
in ue m’ant a interrare,
as a colare in sa note muda,
sulende in mesu de sa fògia sica,
o memulende timorosa
in mesu de concas de mortu biancas;
e finas pustis morta,
aeredda de sa terra mea,
t’apo a abboghinare: “*Aeredda,
aeredda, lea·mi·nche inche issa!*”

Tradución ao sardo de
DIEGU CORRÀINE

